

გველსაში ყვარულში, ხედ. საბუდეში, ს. ალექსი, გერმანიაში, ერთაწმინდაში და სხვა.

გარდა ამისა რედაქციას დღეებაც უპირებელი სამგლავიარა კვრამ წერილები, სტატეები და ლექსები მისდის.

ეროვნული საკითხი გერმანიაში.

სოფ. დემ. კრებამ, გერმანიის სოც. დემოკრატიულ პარტიის კრებაზე ესენში დიდი კამათი გამოიწვია სოც. დემ. საპარლამენტო ფრაქციის ანგარიშის განხილვამ. ამ საკითხმა გამოიწვია მეორე საკითხი: თუ როგორ უნდა უტყვროდეს სოც. დემოკრ. პარტია პარტიოტიზმს. კრებამ საკამათო მასალად გამოიყენა სოც. დემოკრ. პარტიის წინამძღოლის სიტყვა ამ საკანზე, რომელიც მან წარმოსთვა პარლამენტში სამხედრო ბიუჯეტის განხილვის დროს. მან განაცხადა, რომ ომის დროს სოც. დემოკრატია იარაღით დაიცავს თავის სამშობლოს (რამდენიმე წლის წინათ ბებერმა იგივე სიტყვა) ნოსკე ამტკიცებდა, რომ მან მხოლოდ გაიმყარა ის, რაც კრებაზე ადამ სოც. დემ. ორატორს უთქვამს, რაც პარტიის ოფიციალურ გამოცემებშიც მოიხსენიება, მაგალითად, სოც. დემოკრ. ამომრჩეველთა სახელმძღვანელოში. ნოსკეს მრავალი მიზეზობა, მაგრამ მრავალი წინააღმდეგობა იყო. საყურადღებოა მხოლოდ აზრი კალკისა, ბებერლისა და ფოლმარისა. დანარჩენი ორატორები ან ერთს მათგანს უტყვოდნენ მხარს, ან მეორეს. ბებერმა სიტყვა ნოსკეს სიტყვის საწინააღმდეგო საპარლამენტო ფრაქციაში არაფერი უთქვამს. ჩვენ დავიცავთ ჩვენს სამშობლოს იმიტომ კი არა, რომ გვსურდეს კამიტალიტატი სამშობლოს დაცვა, არამედ იმიტომ, რომ ის არის ჩვენი სამშობლო, იმიტომ რომ იმ ქვეყანაში, სადაც ჩვენ დავიბადეთ, იმ ტერიტორიაზე, სადაც აღვიზარდეთ და იმ ერის დახმარებით, რომლითაც ვლავარავით—მთელ ქვეყანაზე უმშვენიერესი და საუკეთესო სახელმწიფო უნდა შექმნილიყო. კალკი ბებერს არ ეთანხმებოდა: „გერმანიის ს. დემოკრატიული პარტიის საფუძვლად უნდა დაედგინა გერმანიის ტერიტორიული მოსახრება და შემდეგ ეროვნული. ის უნდა იყოს უწინარეს ყოველისა პროლეტარული პარტია. გერმანული პროლეტარები უნდა შეეთან-

ხმდნენ საფრანგეთის პროლეტარებს და არა გერმანიის რეაქციონერებს. ფოლმარის მტკიცედ გამოესარჩლა ნოსკეს და ჯერ განაცხადა, რომ ის სიამოვნებით გაიმეორებს იმას, რაც ნოსკემ განაცხადა პარლამენტში, და მერე გაილაშქრა ლიბერალის ანტი-მილიტარიზმის წინააღმდეგ. „გერმანიის სოც.-დემოკრატიული პარტია, —სიტყვა ფოლმარმა—ყოველთვის ებრძოდა ანტი-მილიტარიზმს, მაგრამ ის ებრძოდა ცარიელს სიტყვებით კი არა, არამედ ახალგაზრდობის შიგნით გახსნითაც; სოც.-დემ. პარტია უნერგავდა მას თავის მსოფლიო მხედველობას და კულტურულ იდეალებს და აგონებდა, რომ ისინი სამხედრო მუდღერშია უნდა მოქალაქე იყვნენ და არ მონები. ჩვენ უნდა გავძლიეროთ ჩვენი გავლენა და პოლიტიკური ძალა. მისი ზრდა ნიშნავს ანტი-მილიტარიზმის ზრდას, ხოლო მილიტარიზმის წინააღმდეგ ბრძოლა იმეგრავიტიციით, როგორც უწყვეტ ლიბერალური ჩვენთვის სხეირო არ არის, ამიტომ უპირი უნდა ვთქვათ ამგვარ იარაღით ბრძოლაზე“.

კრებამ დიდი ხმის უმეტესობით უპირი წინადადება იმის შესახებ, რომ ნოსკე გაიკიცხოს, და მოიწონა მისი სიტყვა და დახასიათება პარტიოტიზმისა სოც.-დემოკრატიულ პარტიის თვალ-საზრისით.

ა რ ი ე ნ ე მ ი

ახალ სენაკი. 10 ენკენისთვის ასამდე წვრილმა მემამულემ მოიყარა თავი სენაკში არჩევნებში მონაწილეობის მისაღებად, მაგრამ აღმოჩნდა, რომ ას კაცში თერთმეტი იყო შეტანილი და ხმის უფლებაც ამათ მიეცათ. სიგბი არჩევნების დღემდე თვლით არავის უნახავს. როცა მოსულთ გადასახადის რაოდენობა გამოიკვლიეს, აღმოჩნდა, რომ მათ ერთს რწმუნებულის არჩევა შეეძლოთ. შეუღდნენ არჩევანს და ერთი ს. დ. აირჩიეს. რათა მკითხველს წარმოვსთქვას ჰქონდეს იმისი, თუ რამდენად შეშინდა ამომრჩეველთა რიცხვი იენისის კანონის ძალით, აღწინააღმდეგო, რომ წინა არჩევნებში წვრილ მემამულეთა რიცხვი 4000 კაცს აღემატებოდა, მიმდინარე არჩევნების სიაში კი ათას-ოთხასი კაცი არც კია შეტანილი.

ბაღდადი. 13 ენკენისთვის მოხდა წვრილ მემამულეთა კრება რწმუნებულების ასარჩევად. ბაღდადი, საზოგადოდ, სათათბიროს არჩევნებში ბედი არა ჰქონდა და ვერც ერთხელ ვერ მოთავდა აქ არჩევნები უმთავრესად იმისთვის, რომ ბევრი ხალხი იკრიბებოდა და თავმჯდომარეები საქეს თავს ვერ ართმევდნენ. ენკენის კრება დიდად განიჩროდა წინააღმდეგობა. შეიკრება სულ სამოციოდ კაცი, ისიც შემთხვევით მოსული ამ დღეს ბაღდადი. ს. დ. თემცა ვასწიეს ავტოტია, მაგრამ ხალხი მაინც ვერ მოყვანეს. ქუთ. მახრის მარშალმა შეკრებულთა აუწყა, რომ მათ შეუძლიათ აირჩიონ 8 რწმუნებულნი. დასახელებს 19 კაცი. ს. დ. ცოტად თუ ბევრად თვალსაჩინო კანდიდატება გააშავეს და აირჩიეს პარტიის გარეშე ყოფნი. მათ შორის თითო ოროლა მემარცხენენი არიან წინააღმდეგ თქმა იმისი, ვის კანდიდატს დაუტყვენ მხარს საგუბერნიო არჩევნებში, ძნელია. ს. დ. მეტად დალონებულნი წამოვიდნენ. არჩევნების დროს საარჩევნო დარბაზს არ მოჰშორებინა მოკლე და შეიარაღებული სტრატეგია. ფერსათელი.

ხნარი. წვრილ მემამულეთა კრებაზე 10 ენკენისთვის ისე ცოტა ხალხი გამოცხადდა რწმუნებულების ასარჩევად, რომ მხოლოდ სამი კაცი ჰხვდად ასარჩევად. სამ კაცში ერთი ს. დ. იც, ხოლო ორი მემარცხენე.

ქუთაისი. 22 ამ თვეს ქუთაისში უნდა აირჩიოს სამი ამომრჩეველი, ხოლო 24 სექტემბერს რუსთა კურისის კრება მოხდება. რამდენადაც ჩვენ ვიცით, კანდიდატები ჯერჯერობით დასახელებულნი არ არიან.

15 ენკენისთვის ქუთაისის ქალაქის თეატრში მოხდა ქუთაისის წვრილ მემამულეთა კრება საზაზრო არჩევნებისთვის რწმუნებულების ასარჩევად. ჯერ რვა თვე არ არის მას აქეთ, რაც ამავე თეატრში მოხდა წვრილ მემამულეთა არჩევნები, როდესაც 1400 კაცზე მეტი შეიკრება. ამ რვა თვეში საშინლად ასტრუბია ხალხს გული არჩევნებზე. ეხლანდელ კრებას დაესწრო სულ 46 კაცი, რომელთაც უნდა აერჩია 5 რწმუნებულნი. საარჩევნო კანონის შეცვლამ, რაღა ლაპარაკი უნდა, თავისი გავლენა იქონია ამომრჩეველთა რიცხვის შემცირებაზე,

მაგრამ ხალხის დაქანცვამ უფრო მეტი გავლენა იქონია მიმდინარე არჩევნებზე და მიუხედავად დიდ ცდისა ს. დ. მხრით, არჩევნები ალარავინ გათრება. ქუთაისის კრებაზე ს. დ. დ. მათი მოწინააღმდეგე მათლები ერთნაირი იყვნენ და პირველ არჩევნებზე ხუთი რწმუნებულის მაგივრად არჩეულ იქნა ერთი მოსოციოდ-დემოკრატე კანდიდატი და ორი თავდაზნაურთა მომხრე. დანარჩენი 13 კაცი გაშავეს. მეორე კენჭის ყრაზე ორი ს. დ. აირჩიეს. მიზეზი ამისი ის იყო, რომ ს. დ. ვიდრე კენჭის ყრა არ გათავდა, არსად წესულან, მათი მოწინააღმდეგენი კი, თავდა თუ არა პირველი კენჭის ყრა, აქეთ-იქით მიიფრტ-მოიფრტნენ. რაჭა. რაქის მახრში წვრილ მემამულეთა კრებაზე აირჩიეს სამი რწმუნებულნი, სამივე ს. დ. რაჭის მახრში მსხვილ მემამულეთა რიცხვი იმდენად მცირეა, რომ შესაძლებელია ამ სამი რწმუნებულმა გაიტანოს სულა.

სახჩხე. სახჩხეში წვრილ მემამულეთა კრებაზე აირჩიეს ოთხი რწმუნებულნი და მათ შორის პირველი აკაცი წერეთელი.

ს მ ლ ე რ ა

პენზა. ავად გახდა ერთი კაცი, სამარის გუბერნიიდან მოსული.

სარატოვი. ავად გახდა ორი, გარდაიცვალა—1, მახრებში ავად გახდა 15, გარდაიცვალა 10.

ომსკი. ავად გახდა 15, გარდაიცვალა 11. ნიჟნი-ნოვგოროდი. ავად გახდა 8, გარდაიცვალა 1.

ტომოლსკი. ტოკალინის მახრის სოფ. ნეკრასოვკაში გაჩნდა ხოლერა; ავად გახდა 3 კაცი, გარდაიცვალა 1.

ორენბურგი. ჩელიაბინსკში ავად გახდა სამარინდ მოსული ერთი კაცი.

სემიპალატინსკი. სამ დღეში ავად გახდა 4, გარდაიცვალა 1.

სიმბირსკი. გუბერნიაში ავად გახდა 15, გარდაიცვალა 9.

ნიჟნი-ნოვგოროდი. ავად გახდა 6, გარდაიცვალა 1. გუბერნიაში სენის დაწყებებიდან ავად გახდა 374, გარდაიცვალა 171.

სარატოვი. 14 სექტემბერს ავად გახდა 1, მახრში ავად გახდა 12, გარდაიცვალა 3.

სამარა. ავად გახდა 5, გარდაიცვალა 2.

ჯერ, როგორც მოგახსენებთ, მრავალჯერ დავამთხარეეთ. მერე ვუთხარა:—პაპა ჩემო! უწინდელი რამ გვაუწყებთ? რით ვივლიდეთ თავი ჩვენი, სახელი რით მოვივებეთ? მაგალითობ, მაშინ, როცა მიიწურა ქართლის ბედი, როცა მოგვეცა ვრცელი, ის ჩვენი ქვეყნის იმედი, — რა ვაკეთებთ? რას ვშვრებოდით? — შენი მტრის... პირილია დაფრთხი და ცას შეკურთოდით. მერე, რომ მეფე გიორგი დაჯდა შერეულსა ტახტზედ, შინ თვის-ტომის აუჯანყდნენ, წამოაღსდნენ მტრად თავზედ, — რა ვაკეთებთ? რას ვშვრებოდით? — ჩვენც ერთმანეთს გულმოდგინით ვწყობდით და ვიწყობდით. მერე, როცა ემაგ წყვილით მეფეს საქმე გაუჭირებოდა და ქვეყანას ერთგულობა ჩვენი უჩვენდა დაფუძვრით, — რა ვაკეთებთ? რას ვშვრებოდით? — რუსეთთან სახეგუნჯად ვაგზობდით და ვამოგზობდით. მერე, როცა საწყალ მეფედ დაგვიყენა ლეკნი მკველად, თვის ქონება სრულად დასდვა ჩვენი ქვეყნის დასახსნულად, — რა ვაკეთებთ? რას ვშვრებოდით? — მაღლიერნი მუთაქანზედ ვიწყობდით და ვნებოვოდით. მერე, როცა მოკვდა მეფე, ამოხდნენ მეფეთ მტრნი და ერთმანეთის შურითა სულ ძირს დასცეს ქართლის ბედი, — რა ვაკეთებთ? რას ვშვრებოდით? — ჩვენც ლამაზად სულ ყველასა თვითთა-თვითად ვლატობდით. მერე, როცა დაქაქულნი შევა ბუდმა ხელთა გვიდლო და ჩვენი სწე ბურთისათვის სათამაშოდ წინ გავდით, — რა ვაკეთებთ? რას ვშვრებოდით? — ჩვენც ყაბახედ ვვაკურთად ვჯიროვობდით, ვმურთობდით. მერე, როცა გავავიჭრდნენ, — რა ვაკეთებთ? რას ვშვრებოდით? — მაშინ მივევლიდით, რომ ყველანი ერთს ტავაში ვიწვევოდით.

1, გუბერნიაში სენის დაწყებებიდან ავად გახდა 404, გარდაიცვალა 215. ომსკი. ავად გახდა 15, გარდაიცვალა 6, სადგურ ომსკზე ავად გახდა ერთი გადმოსახლელნი. ტომსკი. ნოვონიკოლაევსკში ავად გახდა 15, გარდაიცვალა 9. ნავსადგურ კამეშოში ავად გახდა 4, გარდაიცვალა 2.

ახალი ამბავი

ილია ჭავჭავაძის საზოგადო. კახეთიდან გვერენ: ყვარლის საზოგადოებაში გადამწყვეტილია სოფელ ყვარელში განსვენებულ მგოსანს ძველი დედის და ძეგრი ბიბლოთეთას ილია ჭავჭავაძის ბიბლოთეთა დაერქვას. სთელავიდან ვატიკობინებულნი რომ თელავის ქალბის გადაუწყვეტათ თელავის წმ. ნინოს ღვთაა სასწავლებელში და ახალსონ სტაპენდია ილია ჭავჭავაძის სახელზე.

ილია ჭავჭავაძის მოურავის დაპატიმრება. როგორც „კავკასი“ დღემოდინდან იტყობინებენ, ამ დღეებში დაუპატიმრებიათ ილია ჭავჭავაძის მოურავი დიმიტრი ჯაში.

სამხედრო წესები საქათლოს გუბერნიაში. უმაღლესის ბრძანებით, სამხედრო წესები საქათლოს ოლქშიაც შემოიღეს.

ქალთა დადგენილება. ქართველ ქალთა საზოგადო კრებამ, ქ. დემურის თანჯდომარეობით, კვირას, 16 სექტემბერს, განაგრძო სხდომა იმ საკითხის დასამთავრებლად, თუ ქალთა საზოგადოებაში რით აღნიშნოს ილია ჭავჭავაძის ხსოვნა. კრებამ ღამის 11 საათამდე გასტანა. კრებამ დადგინა, შეადგინოს ქალთა წრე, რომელმაც ხელი უნდა შეუწყოს ილიას სახელობის ფონდის გაძლიერებას; დააწესოს ჯერ-ჯერობით ერთი სტაქენდია უმაღლეს სასწავლებელში ილია ჭავჭავაძის სახელობაზე; არჩეულ იქნა დროებითი კომისია, რომელიც შეიმუშავებს გეგმას საფინანსო წრის დასარსებლად, გამოიკითხავს აგრეთვე იმას, თუ რა დანიშნულება მიეცემა ფონდს, გაიგებს, ქალთა წრიდან შესაძლებელი იქნება თუ არა წარმომადგენლების დანიშვნა საფინანსო კომიტეტში და სხვა.

წ. კ. საზოგადოების „გამგეობის“ მტრე, როცა ამ წვა-დაგავს დღემოდინდან ვაგვიწყობდა, ტანჯვა ვეღარ ავიტანეთ, სინიღისმაც გავგებინოლა, — რა ვაკეთებთ? რას ვშვრებოდით? — შეტყვევინდით და დამწვარი აქა-იქა ვურჩულობდით. მერე, როცა ვე ჩურჩული შეგვიტყვეს, თუ შეგვამცინეს, როცა ცხვრისა ფარასავით მოგვგრიბებს და შეგვამწყვდევს, — რა ვაკეთებთ? რას ვშვრებოდით? — ფერ-მხილდონი ბებულობაში ერთმანეთს ვეკვირბოდით. მერე, როცა მავ ბებულობით ზოგმა თავი გაღვირინეთ, ქვეყნისათვის ბურუნა, ფიქრი ჩვენ თავიდან ავიცილეთ, — რა ვაკეთებთ? რას ვშვრებოდით? — მოვევით და სიბრძულოთ ყოველ დღე ვბდვლოვითობდით, მერე, რომ ბდვლოვითობდით საქმე ხელთ არ მოვიდოდა, რაც რამ გვემონდა, სულ გავფლანგეთ, არა რა შემოგვივლიდა, — რა ვაკეთებთ? რას ვშვრებოდით? — ფრთხილად იმ ცეცხლის წინ ვისხედით და ხელს ვითბობდით, მერე, რომ ხელთ სათბობდაც ჩვენი სახლი აღარ ვარგდა, როცა დიდი და პატარა გაღარბდა გალატაცდა, — რა ვაკეთებთ? რას ვშვრებოდით? — თვით შევსხედით მაღლა თაროს, დაბლა ვშვრებო ტენისა ვწოდით. მერე, როცა ის ვემბიცა დროთა ბუნებით ჩამოგვივარდნენ და ცხოვრების ჩვენი წყარო მავ გზობითაც თითქო შესწყდნენ, — რა ვაკეთებთ? რას ვშვრებოდით? — მაგას, შეილა, ნულარ მკითხავ... ვტროვდით ვიცეცხვოდით... მერე, როცა ვე ტროვდით მტრის აღარ დავვიწყებდით და ამისთვის მომზადდით.

შედეგები

ილია ჭავჭავაძის, როგორც მგოსანი (შემდეგით)

„გლახის ნაამბობ“-ში დახატულია ის, თუ რა გამარჯვებული გავლენა ჰქონდა ბატონ-ყმობას მებატონებულ, როგორ ამხეცებდა იგი ბუნებით კარგ ადამიანსა-კი, ხოლო „კაცია-ადამიან“-ში ვხედავთ მზა სურათს ანბარი და მხიბვლელ ადამიანისა. ლუარსაბი და დარეჯანი მთელ თავიანთ სიცოცხლეს მხოლოდ სმა-ქამაზე ფიქრობენ, სულ იმაში არიან გართულნი, ხვალ რა ვაკეთდეს—ბოზბაში თუ ჩიხირთაში. ამაზე ისეთი კამათი აქვთ, რომ ჩხუბიც კი მოსდის სხვაფრივ თანხმად მცხოვრებ კოლ-ქმარს. ერთი სადარდელი კიდევ აქვთ: შეილი არ მიეცა დარეჯანს. ბევრ მკითხავს მიმპარტეს, ბევრს ადგილას ილოცეს, მაგრამ არამ უშველათ. შეილი კი უფრო იმიტომ უნდათ, რომ ლუარსაბის მამული და სახლ-კარი არ დარჩეს იმის შურთან ძმას დავითს. ლუარსაბს იქამდის აქვს ეს სურვილი, ძველ-რბილში გამჯდარი, რომ სულ იმასა ჰხედავს სიხმარში, როგორ ეყვალა შეილი და იმის ძმას დავითს როგორ დაუდგა თვალი. ნამეტანის სიხარულით ისე ახტა მძინარე ლუარსაბი, რომ ტახტიდან გადმოვარდა და იტაკზედ დაეცა. გამოჩნდა ვიდაცა ახალი მკითხავი, რომელიც დაპირდა, უმეველად შეილი ეყოლებდა დარეჯანსა. დააყენეს ის კუდიანი დედა-კაცი საწამლებლად. სასაცილოა ის სენა, სადაც კოლ-ქმარის გავაცეცხობთ და თან მოკრძალებით თავს ევლებიან დედაკაცს, როდესაც იგი ატყუებთ. ყველა ეს ადგელი კაცმა თვითონ უნდა გადიკობოს, რომ მიხვდეს, თუ რა ჯურის ხალხის შექმნა შეუძლიან ისეთ პირობებს, როგორშიც ლუარსაბი სტხოვრობდა. რაღა დროს მართო ერთი

აღწერილობა ლუარსაბის სახლ-კარისა, იმის მოსამსახურეების, რაცაც მოწმობს ადამიანში ადამიანობის გახრწანს? ეს სურათები საუცხოვოა და ჩვენს მწერლობაში სხვა ამ გვარი არ მოიპოვება. ბევრსა ჰგონია, ვითომ ჭავჭავაძემ ამ თხზულებაში ჰპაძავეს გოგოლს (Старо-святские помѣщики). შემცდარი აზრია, წამოსროლილი ალ. ხახანაშვილის მიერ მარტო იმიტომ, რომ ორივე მოთხრობაში აწერილია ზოგიერთი ანალოგიური მოვლენა. განა ის კილო, რომლითაც ასურათებს გოგოლი თავის დედაბრებს, ჰგავს რითიმე ილიას კილო? არაფრით. გოგოლი მარტო დიმილოთ, ისიც შემბარლებელის დიმილოთ ახასიათებს მოხუც მემამულეებს და თან იძახის, რომ ამათთანა კეთილის გულის ადამიანები არ მოიპოვებიანო. ჩვენი მგოსანი კი თავის გმირებში არაფერს ეთილს არა ჰხედავს. გოგოლი დასცინის მათ ვანუჯითარებლობას და მათის ცხოვრების სიფუქსავატეს. ილია კითხულობს: „კაცია-ადამიანი?“, ერთის სიტყვით, გოგოლის თხზულებაში სიბრალული და სიყვარულია, თუმცა დიმილიც მოსდის კაცს, ჭავჭავაძის-კი ზიზის მეტი არა ემეტება რა ლუარსაბისათვის და განა ამ ორ სხვა და სხვა გრძობიდან ერთი და იგივე ნაყოფი გამოვიდოდა? რასაკვირველია, არა. რა ვუყვით, რომ საგანი ერთისა და იმავე ცხოვრებიდან არის ამოღებული. ორივე მწერალი ორიგინალურად, თავისებურად უყურებს გმირებს. ეს სხვა და სხვაბა იმიტი იხსენება, რომ გოგოლის გმირებისთანა ხალხი ცოტა-და მოიპოვებოდა ავტორის დროს რუსეთში; ლუარსაბსთანა გმირებით კი სავეს იყო მაშინდელი საქართველო. აქედან წარმოსდგება სიძკურე ლუარსაბის გმობისა ჭავჭავაძის მხრივ.

უფრო სასვეა მხნეობით და არაფრის წინაშე არ იხევის. გლტებეს ხომ სცემს და სცემს, მოპრიგებელ შუამავალთაანაც უნდა თავისი გაიყვანოს. ეს სცენები საუცხოვოა, ცოცხლად დაწვრილი და ცხოვრების გულიდან ამოღებული. ამ სცენებში გამოყვანილი გლეხა გლახა ქრიაშვილი, რომელიც ათასჯერ იწყებს ლაპარაკს და კი ვერ ათავებს, ნაყოფი ბატონ-ყმურ ურთიერთობისა. მას ადამიანის სახე აღა რა აქვს, იგი სრულიად გამოტვირებულია მებატონისაგან. მართალია, აქვე ვხედავთ მებატონისა და გლეხის ძმურს ცხოვრებას, მაგრამ ეს იშვიათი მოვლენა იყო. ბატონ-ყმობა რომ გადავარდა, უთანასწორობა არ მოისპო, ორ-წოდების შუახილი ჩატეხილი დარჩა, და ამ უფსკრულის დახასიათებას ჭავჭავაძემ მოაწოდო თავისი „ოთარანთ ქვრივი“. მაგრამ ამასთან ავტორმა ეს მოთხრობა დაამყარა საზოგადო ფსიხოლოგიურ, საკაცობრიო საფუძველზე, ამიტომ მას განვიხილავთ მაშინ, როცა ლაპარაკი გვქმნება მგოსანის ანბარი თხზულებაზე. ამგვარად, უმთავრესი ნაკლი და ბოროტება მაშინდელ ცხოვრებისა ბატონ-ყმობა იყო და ჩვენი მგოსანიც თავის თხზულებებში უპირველესად ამ ნაკლს შეეხო. მეორე ნაკლი—არ იყო იმ დროს საზოგადოებრივი ცხოვრება, არა სცემდა არც ერთი დაწვინებულება, არც ერთი წრე, რომელსაც ხალხისა და ქვეყნისათვის ეზრუნოს. ვერაფერი და ვერსად ვერ შეაჩნევდით საზოგადოებრივ აღლის ნიშან-წყალს. პირიქით—ყველა თავის ქერქში იყო შემეგრალი, ყველა მხოლოდ თავის კუქისთვის ზრუნავდა. ქვემძრომობა, სილაჩრე, გათახსირება, სულიერი სიცლიერე—აი სურათი მაშინდელ საზოგადოებისა. ამას ჰკიცხავდა მგოსანი თავის მშვენიერ ლექსში.

ჩვენი თანა ბენდერია განა არის სადმე ერთი

გენერალმა 15 სექტემბერს მოხდა შ. წ. ვ. გამაყვარებულ საზოგადოებრივ განხილვებში სტალინის გამგებობის სტალინი. გამგებობის მოხდა მოხსენებები მდინის ს. ფორცხალოვასი. სხვებმა შეხებები ქვეყანის სასოგადოებრივ განვითარებას დაწესებულებათა შექმნის შესახებ. უპირველეს ყოვლისა უნდა დაარსდეს მდიდრი და ამ ფონდის წყალობით შეიძლება ნელა სკოლების, სამკურნალო, მუზეუმისა და სხვა ამგვარ დაწესებულებათა შექმნა. ფონდის გასაღწევად საჭიროების ყველა ქალაქისა და სოფლისაში უნდა გაიმართოს სალოტერეო საღამოები განსვენებულის ნაწარმიდან, ამასთან, აწერა-კითხვის საზოგადოება უნდა შეუდგეს ვხლავ. სახლი ილია ქვეყანის ფრანგულთა განუცემს ცალკე წიგნებად. გამგებობის განხილვა, დავითის მდივანს. ფორცხალოვას და წიგნს. დ. კარკაშვილის განხილვების ქვეყანის ნაწარმობითა თანაობა და გამოსაცემად დაზარდება. განხილვა აგრეთვე გაიმართოს 27 თებერვლს, ილია ქვეყანის დაზარდების, სალოტერეო საღამო ან, თუ ვხლავ, ილია მდინის ნაწარმობიდან. სტალინი საღამოს მოწყობა 27 თებერვლის მიერ ილია მდივანს. დავითის აგრეთვე მდივანს, თავი მოუყაროს განხილვებში ილია ქვეყანის ნივთებს, კლასიკ სისტორიის მიხედვითა ქვეყანაში, რომ შემდეგ მუზეუმში იქნეს შეკრებილი. პირველი ბიბლიოთეკა, შემკვირებული ნებართვით, გადატანული იქნება შ. წ. საზოგადოებაში. ამავე სტალინი შეკრებილი მიიღოს საქართველოს სხვა და სხვა კუთხის დღევანდელ დადგენილებას. განხილვა ფონდის დაარსების შესახებ.

სიძვირე ქართლში. ქართლში საზოგადოებრივად გაძვირებული ხორბალი. კოდი ილია 7 მანეთამდე აღის თურმე, ტფილისის მანეთში ხომ ეხლავი შემოკლებული იქნება. ზემო ქართლში მიიღეს იმდენი მანეთს მოსავალი იყო და, როგორც სტალინი იხილეს, ეს იმდენი გაუცრუვდათ უნდა.

შეპერობა. 15 სექტემბერს პოლიციის განხილვებში ქართლელი ნიკოლოზ მუხომიძე, რომელიც ტყვე მიიქნეს, ვითარებამ მას მონაწილეობა მიიღოს საზოგადოებრივ თვდაცვაში. მუხომიძე ამბობს საქართველოსთვის სამართალში ყოფილი მიტოვებული, მაგრამ 100 მანეთის

შეტანის შექმნა გაუნთავისუფლებიათ. ამავე დღეს ტფ. პოლიციამ დაიჭირა კონსტანტინე რომიძე, რომელსაც მუქარის ბარათით 500 მან. მოუთხოვნიდა, რომელიც სასტუმროს მმართველის დამნაშავე ვიკტორია იანაშვილის 15 სექტემბერს დააპატიმრა ქუთაისის გუბერნიის მცხოვრები ვლენტი ანტონ კაპუჩია, რომელიც მუქარით სხვა და პირთ ფულს სტყუებდა უნდა.

ქართული ენა ტფ. სემინარიაში. სინოდის შეტყობინებით სასულიერო სემინარიისთვის, განხილვით და შეგავტყობინებთ თქვენი აზრი იმის შესახებ, თუ რამდენად შესაძლებელი და სასურველია ტფ. სემინარიაში სლავონურულად საგნების სწავლა პირველ კლასიდანვე ქართულ ენაზე.

„კახეთის“ საზოგადოება. „კახეთის“ საზოგადოების გამგებობისა და მუშაობის შესახებ, ცენტრალური ბიუროს მეტადინებობით, მოიხილვით ვაჟაფხაძე. მუშაობა მიიღეს 8 თვის ჯამაგირი, 9000 მანეთამდე. კანტარის მუშაობით თავიანთ ადგილზე დაბრუნდნენ. ამ რიგად მოიკრიბა მოხსნა და საქმე ნორმალურ კალაპატში ჩაივს.

ქალის მოკვლა. 15 სექტემბერს ობოლნი ქუჩის შესახებში თავის ბინაზე ოპონენტის სახლში ვილკას დამე ყელი გამოუტრია 17 წლის ქალის ტაკუა ოსიპოვისთვის.

სასიკვდილო დაჭრა. შამხორის ქუჩაზე მცხოვრებს საქულ ბოსროვის სისხლი მოკვლავის სამედიკო რევოლუციონერის და სასიკვდილო დასჯრა. პოლიციის გამოძიებით, სიმონოვს 14 სექტემბერს მუქარით ფული მოუთხოვნიდა ბოსროვისთვის და რადგან მის უარი უთქვამს, ჯავრი აწიარათ ამოუყრა.

თავდასხმა. 15 სექტემბერს, საღამოს 10 საათზე, მათე სოსნის საღამოე წამებების ქარხანაში ახასთუშინსა და ელისაბედის ქუჩების შესართავთან 8 შეიარაღებული კაცი შევიდა. ერთს ხელში უჭიბარა ეჭირა. უცნობებმა მოითხოვეს ფული. მცარცველებმა კასიდან ამოიღეს 120 მან. იქვე ყოფილი სახლურაგვსა და ხუციშვილის წართვეს 45 მან. და თავისუფლად მიიშლნენ.

პროვინცია კავშირი. 16 სექტემბერს, ხელო ხოჯაგის თავმჯდომარეობით მოხდა ტფ. მონარდ ღურგალთა პროვინციონალურ საზოგადოების კრება. და-

წყებისათვის, თავმჯდომარის წინადადებით, კრებამ ფუნდზე ადგილობრივი სკოლი ქვეყანის სსოგნას. შემდეგ კრება შეუდგა ახლად გამოცემულ და დამტკიცებულ წესდების დეტალურად. როგორც მსგავს კავშირებს, ღურგალთა საზოგადოებასაც აზრად აქვს მოუთხოვოს კარგი პარობები შრომისა, გახსნას დამხმარე დაწესებულებანი, ნივთიერად და ეხმაროს წევრებს და სხვა. წევრს პირველ ხანს შეეკან 1 მან. და შემდეგ ყოველ თვედობა 2/10 ნაშუადღისა. კრებამ წესდება უცვლელად მიიღო. გამგებობის წევრებად არჩეულ იქნენ შაქრო კოკელი, სანდრო კაპანაძე, დათა დავითი, მიხეილ ქაბუჯანი, გოლა მირიანაშვილი, გიგო ჩუბინიძე, დიმიტრი კახიანი, ვანო შავერდიაშვილი და სანდრო გელაძე. კან დიდებულ მრჩეულ იქნენ პეტრე ზულიაშვილი, მიხეილ ნოზაძე, ერეკლე რაზმაძე, ვასო ჩაჩანიძე და კონა გოდერძიშვილი. სარევიზო კომისიის წევრად არჩეულ იქნა 5 კაცი და 5 მათი კანდიდატი.

მკვლელობა. 15 სექტემბერს, საღამოს 9 საათზე, ოპრომქედლების ქუჩაზე ვილკა უცნობებმა რევოლვერი და დაახლოვდნენ ვანკის მცხოვრებს სერგო მკარავს და იქვე მოკლეს. მიხეილ მკვლელობისა არ არის გამოკვლეული.

დრამ. საზოგადოების კრება. კვარას, 16 სექტემბერს, ვ. სულხანიშვილის თავმჯდომარეობით ქართულმა დრამატულმა საზოგადოებამ დამთავრა არჩეული გამგებობის და სარევიზო კომისიისა. კრებამ თავმჯდომარის წინადადებით ფუნდზე ადგილობრივი სკოლა განსვენებულ ილია ქვეყანის სსოგნას. გამგებობის წევრად დამატებით არჩეულ იქნა ალ. პ. სარაჯიშვილი. კანდიდატებად იქნენ კილოსანიძე, ივ. გომარათელი და გ. ვ. მარტოვილი. სარევიზო კომისიის წევრებად: გ. დ. ვაშაშვილი, თავ. ფაფავლიანი, შვილი და დ. ჯამბაძე. ახალ გამგებობას კრებამ დაავალა ინტენსივად შეიმუშაოს და წარმოადგინოს კრების დასაპატიმრებლად პროექტი ხარჯთაღიარისთვის.

ლექციები უმაღლეს კურსებზე. ამ კვირის უმაღლეს კურსებზე ქვეყანის შესასწავლად ლექციებს წაიკითხავენ ახალი ლექტორები: გ. ა. ჯავახიშვილი (ერთი ლექცია წყნელ წაიკითხა) 20 ენკენისთვის—ანტროპოლოგის; ი. აბულაძე, —19 ენკენ. ქართული ენის; ე. ს.

თაყაიშვილი—17 ენკენ.—ქართული ისტორიის; ს. ს. მალხაზიანი—18 ენკენ. სომხურ მწერლობის ისტორიის. ლექციებს ყველაზე ქართულად კითხულობენ.

გვირგვინი. იმ საზოგადოებებთან და დაწესებულებებთან ვარდა, რომელსაც უკვე გვექნა მოხსენებული და რომელსაც განსვენებულ ილია ქვეყანის ცხედარი გვირგვინით შეამკო მხატვართა და ხელოვნათა საზოგადოებამ მოუძღვნა გვირგვინი ამ წარწერით: „სამშობლოს ცასა ზნულად გამოიღოსა შავი ზეწარი გადაეფარა“. ერთს ბედს ქვეშა ვართ ლაბავ მეღაშენ წილად ვარგუნეს ვარი მიწა ჩვენს.

ზოგადი მუშაობა. ექსისაგვადის ქუჩაზე, სამსახურს გარეშე ყოფი კაპიტანს კავკასიის 15 სექტემბერს საღამოთა შეხვედრა 8 შეიარაღებული კაცი. მტარცველებმა 65 მან. და 92 კან. სხვადასხვა ნივთები გაატყეს და მიამაჯნენ.

16 სექტემბერს რაზმის ქუჩაზე ბერძენის დუქანში მივიდა ერთი უცნობი და ნიქანს მუქარით მოხსნა ვაჟი. დროცა უნდა მიიღო, იგი ვარში გამაჯიდა და კარებს. სამედიკო რევოლვერი გახლდა. უცნობმა გამოუდგინა და დააპატიმრეს. იგი აღმოჩნდა მიხეილ ზუფიგო.

მალხაზიანებმა 16 სექტემბერს დააპატიმრეს ვახილ ბეგინი, რომელსაც შეიარაღების მადლობის გაძარცვა ჰმრავლებდა.

კარის გზის საღამო რაზმს ვანდარმებს 16 სექტემბერს დაუპატიმრებია მირიან კახიანი და ამ დღებში უკან დაბრუნებული.

ყორანის ქუჩაზე 15 სექტემბერს საღამოთა ლეონიდ ფრანკის ქუჩაზე 140 მან. ნივთები მიპარეს.

პოლიციის მუშაობა ვორცხის ქუჩაზე ვილკამ რევოლვერით დასჯრა აჯი-გიულ მამულ უზურლივი, დაკრძალა ეჭვი გამოცხადებულაი ახვერ ოღლით, რომელიც დააპატიმრეს.

15 სექტემბერს ოღას ქუჩაზე დიმიტრი გვირგვინის ბინიდან ქუჩაზე წაუღიათ ძვირფასი ხალიჩა. ეჭვი მიიტანეს მუხომიძის შვილსა და სხვანზე, რომელნიც დააპატიმრეს.

ქუთაისის ქრონიკა

ვაქარს ვერა ნახავთ ჩვენს ქალაქში, კაცს ისე ვერ შეხვდებით, რომ ყველა ილია ქვეყანის ვერაგულად და ვეღურად მოკვლავთ არ ლაპარაკობდეს. ვეღურა დინტერესებული ილიას მკვლელობით და ისინი, ვისაც აქამდის არ უგუშნია ილია ქვეყანის თხზულებანი, სილიდებ, ეხლა ესწრაფიან შეიკითხონ.

ილია ხალხი, რომ ეს გრძობათა წინ წარუძღვინა, რომ ეს გრძობათა წინ წარუძღვინა, რომ ეს გრძობათა წინ წარუძღვინა...

ერთი შვილი მყავს საყვარელი და სანატრული, იგი მარტო თავის დღის ნუგეშ-მეცხეული, იგი ჩემი სიყვარული და სიყვარული, იმითი მიღვა უძღურს ტანში უძღური სული, ჩემის სიბერის მისაგრძობად ისა მშენია, მაგრამ მამული, წაიყვანე, ღრმის შენი...

რამდენად უფრო დრამა აღარებს ერთმანეთს ამ ორს გრძობას, იმდენად უფრო სჭარბობს თავისუფლების მიმართ სიყვარული, და ჩვენ ვხედავთ აქ მთელს ჰიმნს თავისუფლებისა:

თავისუფლებაც, შენ ხარ კაცთა ნათესაურადი, შენ ხარ ჩაგრულის, წაღებულის წინადასჯარი, შენ ხარ მშვიდობა და სიმართლე ამ ქვეყნისა, შენ ხარ აღმზრდელი დედაბუნად კაცი ბუნებისა მტარავლთა თქმითა ოდითვე ხარ შენ აკრძალული ხე ცნობადისა, ვეფს რგული, შენი ხე იყო, მაგრამ სამოთხეც, ყოველისფრით აღსაგნებულნი, პირველ კაცთათვის უშენოთა არაა იყო, რა განიცადეს იმთა შენთა მადლთა უხვება, მწრადულ აღვარე, ჰოი ღმერთავ, თავყვანობითა, მსწადლ მოგიპოვეს: ფასად მისცეს თვის უხვადება და სამოთხეც სთმეს სრულის მისის ნეტარებითა მისათვისა შენთა? რაღად ღვრის დღესაც შენთვის სისხლსა აღამაინე? თვით ხარ მშვიდობა, უხვად მადლთა მშვიდობა, მაგრამ სისხლით კი იკვლავს ვახსა მძებნელი შენი, რად არ შენდება უსისხლოთა მისი ტაძარი, მისი, რომელიც თვით მშვიდობის ღვთაება იყო?

ამ სიტყვებში გამოთქმულია და დასაბუთებულია სამშობლოს სიყვარულისა კონსოპოლიტურის თვლ საზრისით. ამით ნათლად ხსიათებდა, თუ რამდენად განსვენებულა ქვეყანის მშვიდობის სიყვარული ჩვეულებრივ პროვინციალურ პარტიკულარისაგან. აშკარაა, რომ ეს გრძობა, თუმცა გაიდვალებულია, მაგრამ მაინც საღი და საქმე თვისება აღამაინა-

მაგრამ წარმოადგინეთ ჩემი წიგნის მალხაზიანის დაუდევრობა—არც ერთ მათგანს ამ ეხლად არა აქვს აღნიშნული თხზულებანი გასასყიდლად და უნდა წიგნების მიყიდვებისა და სხვადასხვა ლეგენდის ჩვენს. ნუ თუ წიგნის მალხაზიანის პარტიკულარ არ შეეძლოთ წინადაწინვე გამოეწერათ ილია ქვეყანის თხზულებანი იმ დროს, როცა მთელი ქვეყანა და ნტერესებული ამ კაცით და იმის ნაწერებით?

შეიქმნის მრეწველთა მეცხრე კრება, თანამად სპეცის წინადადებისა, სპეციალ სტოა აღედგრა შეამდგომლობა ქიათურის შტოს ვაგანტიერების შესახებ. თავმჯდომარე მ-ნმა გ. ზანდოვიჩმა უკვე აღდგრა შესაფერი შეამდგომლობა. როგორც სპეცის პეტერბურგელი აგენტი იუწყება, მრეწველთა შეამდგომლობის სამინისტრომ კარგის თვლით შეხედა და მოსალოდნელია, რომ ქიათურის შტო ფართო ლიანდაკიანად გადაკეთდება.

ოღესაქუთაისში არსებობდა საქველმოქმედო საზოგადოება, რომლის საქმეებში იქამდისაც კი მიიღწია, რომ საკუთარი ადგილი შეიძინა. როგორც სხვა ჩვენ საზოგადო დაწესებულებას, საქველმოქმედო საზოგადოების მოქმედების ხანამ მალე გაიარა, და მესამე წელიწადი, რაც იგი საღამოს ძილით არის შეწყობილი. აღარავინ იცის, ომად დარჩენილ მდინის ვარდა, არსებობს თუ ათა საზოგადოება. საზოგადოების ასეთ მდგომარეობით ვილკას უსარგებლია, და მის ადგილზე, ქალთა უფასო სასწავლებლის მუშაობად, სახლში კი ჩაუღვამს. სასურველია ვაგენი ვისმე ნებართვი მოხდა ეს, თუ თვითნებობის შედეგია? უკანასკნელ შემთხვევაში საქროა ზომების მიღება, თორემ განდგმა გაუთავებელი დავა.

ამ ცოტა ხანში ქუთაისში პოლიტის სესია წოდებთა წარმომადგენლების მომავლით გაარჩიეს ზღვრის რევოლუციის საქმე. ბრალდებულთა რიცხვი 20-მდეა, ხოლო მოწმეთა 68-მდე აღის, ამიტომ საქმეს რამდენსამე დღეს ვაგრძელებდა. მოწმეთა შორის ბევრი აღარ არის კავკასიაში და შესაძლებელია უმრავლესობა მოწმებისა არ გამოცხადდეს. ბრალდებულთა უმრავლესობა ორ წელიწადზე მეტია, რაც ცხემში არან გამოაწვევულნი.

ჩვენ ნამდვილად შევიტყუეთ, თავაშეი. დედას ასე ღრმად აქვს გამაჯარი მამულის სიყვარული მაგრამ როცა ახლოვდება განშორების დრო, იგი ყოყმანობს და შვილს სთხოვს დარჩეს მსთან, შვილიც შედრება, დედის სიყვარულმა თითქოს ძლიერ დაიწყაო, მაგრამ იგი გაისმა ომის სიმღერა და დედა იგი წვეს ყველაფერს და სთმობს შვილს.

ფსიხოლოგიურათ რომ გაესინჯოთ, აწიარ სურათებს წარსულიდან ის მნიშვნელობა აქვთ, რომ 1. ისინი ასახულებენ, აღრმავენ იმ გრძობას, რომელიც მგოსანში შეანერგილი იყო პატარაობიდანვე, ამდენვე მას ზნობრივი გამართლებები და საზოგადო კაცობრიულს ხასითს; 2. მათის შემწეობით, როგორც კარგის მიგალითებით, შესაძლებელია სხვებშიაც აწიარადვე ვაჟაქიზდეს ეს გრძობა. ეს არის მიზეზი, რომ წარსულიდან მგოსანს ამოუტრია მხოლოდ კარგი მხარეები, თორე განა ამავე წარსულში არ არის ცუდი მხარეები, ქიშპობა და მტრობა, ან განა ეს დამალული იყო მგოსანისათვის? აქი ხე-მოლაქ ავნიშნეთ, რომ დაახლოვდა მგოსანმა თავდაზნაურთა დეაწლი მეფის ერეკლესა და მამულის წინაშე, როცა სწყდებოდა საქართველოს ბედი, განა ამაზედ მეტად გესლოიანად შეიძლება ამ წარსულის (თუმცა ახლოს) დამგობა?

როთა განსხვავდება ამ მხრივ ქვეყანა სხვა მგოსანებისაგან? ჩვენის აზრით, მამულიშვილურ გრძობის ღრმა დასაბუთებითა და ფსიხოლოგიურ ანალიზით, სხვა მწერალთათვის ეს გრძობა თითქოს ციხ ჩამოფრენილია, მარტო იმის აღწერილობით კმაყოფილდებიან. შეგნება ამ მხრივ ილიასი და სხვა ჩვენ მწერალთა სხვადასხვა ხასიათისა.

ზღს ტაგილი დავიწყებდა. — რა ვაკეთებ? რას ვშვებდით? — რაღაც ბანკი მოვიგონებთ და მასზედ ვგანსაზრდობდით.

მერე, რომ საშვილო-შვილოდ ბანკს უმუხლოთა თქვენში ერთმა; ჩემთვის ბანკი რა ქვეყანა, არ მომცაო შვილი დემოთა, — რა ვაკეთებ? რას ვშვებდით? — **„Наполео“**—ბა გავსწავლო, მთავრობას ვეგეწებდით.

მერე, როცა...—კიდევ როცა... აქ გამოიყრა ბაბა ჩვენი: — შემაწებე ამდენ კითხვით, „კოლოლუსა“, დამხსენი.

— რა ვაკეთებ? რას ვშვებდით?... მას ვშვებდით, რომ თქვენსათვის უსაშუალო ვეგეწებდით.

ინდაც უკვე აღვნიშნეთ, რომ მგობერს ეკადა დამეგობრებოდა ვისა აწვილდა ქველას ხელს, მაგრამ რა ავირდა მაშინდელ საზოგადოებას, ვიდა არა სანუგეშო დასკვნამდე. მგობი ამბობს, რომ ამ „მოწინავე“ საზოგადოებას, რომელსაც მაშინ თითქოს უნდა თავდაზნაურობა შეადგენდა, არც ბლობელი წარსული ჰქონდა დიდებულო. იგი, ერთის მხრით, იმას სკდობდა, რომ, როგორც ზემოდა ვხსენებთ, „კაცთა აღამაინა“, „გლახის ნაამბობი“, „სტენები მიროვია პოსრედნიკთან“, „კაპაჩხაი“ და სხვები, რაც შეიძლება უკვე გამოეწერა ვეგეწებდა ან ნაყვევები-საგან, მეორეს მხრით, მთავრობის მუდარებით იყო—არა ეს გვიწყავლობდა, არა ესაო. პირველი „მოლაქეობა“ ამ საზოგადოებისა უკვე ვცანით, რაც შეგებდა მეორეს, ესე იგი იმას, თუ რაში გამოიკატებოდა საზოგადოებრივი ცხოვრება მაშინდელ „მოწინავე“ საზოგადოებისა, რომელსაც, მაგრამ საოცრად მოსწონებოდა და მკაცრად დასურათა მგოსანისთვის თავის ლექსში: „რა ვაკეთებ, ვშვებდით ანუ საქართველოს ისტორია მეცხრამეტე საუკუნისა“ ეს ქსი მართლაც მთელი ისტორია შეგნება-ანაწირობის სტოგარება შე-

19 საუკუნეში, ეს ლექსი ყველამ იცის, მაგრამ იგი იმდენად საყურადღებოა, რომ არ შეგვიძლიან აქაც არ მოვიყვანათ: ერთხელ მე და ბაბა ჩემი ერთს ადგილს შევიყარეთ; საზოგადოებრივ ადლოს უქონლობა წარსულში და ეხლაც, პირად ინტერესებით და სარგებლობით ხელმძღვანელობა ყოველგან და ყოველთვის, რასაკვირველია, არა სანუგეშო სიმპტომებს წარმოადგენდა დღევანდელ და მომავალ მდგომარეობისას. აქ ამიტომ უყურებდა მგოსანი აწმოს და მომავალს პესიმისტურათა, მაგრამ მგოსანს არა სჯეროდა, რომ იმის სამშობლოს, რომელსაც კარგი წარსული ჰქონია, მომავალიც ჰქონოდა კარგი. ამიტომ მან, რაკი აწმყოში ვერა ნახა სანუგეშო, წარსულში და უწყო ძებნა გულის გასახარეს აძებნს. იგი ეძებდა წარსულში მარტო კარგს მხარეებს, ახასიათებდა და აღარებდა დღევანდელ მდგომარეობას. აწიარად, მისი წარმოდები, სამშობლოს წარსულიდან ამოღებული, ვარდა აღწერილობით ხსიანთისა, წარმოა ავგნს ცდას—მათის საშუალებით მაგალითი მისცეს დღევანდელ საზოგადოებას. მგოსანი გვეუბნება, რომ ძველ წარსულში ყოფილა მაგალითები ძველდღებისა, სულგრძელობისა, სამშობლოსთვის ზრუნვისაო. ეხლა (იმ დრო) რაღას ვედავთ? იმას, რაც ვხსენებთ ლექსში „მდინიერი ვერი“. რომ ასეთის ორნაირის გრძობით და აზრით მიმართავს მგოსანი თავის წარსულს, ეს ნათლად ხსნას „დმიტრი თავდადებულის“ დასაწყისიდან. ბრმა მეფანტურე თვითონ აქცხლებს, წარსულს იმითმ გაიმბობთ, რომ, ჯერ ერთი, იგი გულ-გასათბობია, მეორეც, რომ მიმართ ძველებს თავდადებდა და მამულისათვის თავგანწირვაშიო.

ეხლა რა ვართ? საწველ ჭურად თავი ჩვენი ვაფიქვით: ის სახელი, ის დიდება, ის თვალი დავაქციეთ... რაც ვაფიქვით, ის აღარ ვართ, და ეს ფიქია—ჩვენი ქვეყნის თავისუფლება.

რაღ ვართ, ის ნულარ ვიქნებით... დემტრი გვიხსნის, თუ შვილთ მაინც ვხალ და ხილად ვაგვადებთ. წინა კაცი უნახის ხილიაო, ნათქვამია, დღვის ვაგლახს ამით დასძვევს, ვინცა ხელონა მდომია. ტყუილია სულთქმა, უში, კაცი უნდა კაცად იყვეს, სანთელსაგან თვით დამიწვს და სხვას კი ვახს უნათვადებ. ამით იყო საქართველო. უძღვევლი და ძლიერი, ამით დედა მტერს გულ-და-გულ ეს პატარა ქართველის ვრი.

პოემისი დანატული თავგანწირვა დიმიტრისა. აი ამნაირის გმირულისი მაგალითებით სურს მგოსანს აღზარდოს საზოგადოება. რასაკვირველია, ყველა ეს აღსავსე იდეალისტიურის კილოთი და მიმართულებით, იშვიათია ასეთი მაგალითი ისტორიაში, მაგრამ წარსულში მაინც ყოფილა. მგოსანმა ვაფაქიხა და აღამაილა ეს მოვლენა თავის იდეალურ თვალთსაზრებში.

ამნაირისავე ხასიათისაა მგოსანის სურათი „დედა და შვილი“. იშვიათია ისეთი ღრმა დახასიათება და დასაბუთება სამშობლოს სიყვარულისა, ახსნა ამ სიყვარულისა საზოგადო კაცობრიულ მოტივებით, როგორც მოგვცა ქვეყანაძემ ამ სურათში ავადმყოფ დედის გულში იბრძვის ორი გრძობა—სიყვარული ერთად ერთის შვილის მიმართ და მოვალეობა მამულის წინაშე. მეორეს მხრით შვილის გულში მთელი ცეცხლი ტრიალებს, რადგან დედა უკვდება და მოვალეობა-კი სხვაგან იწვევს. სანამ არ მოახლოვებულია წითი განშორებისა, სანამ დედა გულ დამშვიდებით არჩევს თავის გრძობებს, მანამ მისთვის აუცილებელია შვილის ომში გაგზავნა:

ჩემი მამული, საქართველო დღეს მიტოვდება, ხალხი ახვითდა, ხალხი აღსდგა, ხალხი მშობერთის ზღვიდამე მეორემდე ერთ ფიქრსა ჰფიქრობს—

ლი მინერალსკი ცილობს, რომ თავის მამული საგლეხო მანკს მიჰყიდოს. ჯერ სკადა კერძო პართიის მიყენა მიუღო, მერე გლეხებთან მოინდობა მორიგება და ენო საგლეხო ბანკისთვის მიუბარათა.

აბაშიდან გეტყობინებენ, რომ პოლიციის ძალ-ღონით საზოგადოებას გაუტოლა ვითომდა პოლიტიკურ პარტიების მეთაურნი, რიცხვი 14 კაცი.

თეატრი და სელონები

თეატრი. გუშინ, 16 სექტემბერს, სასახლის თეატრში დაიწყო წარმოდგენების რუსთა სასახლე არტისტების მსახიობების წარმოდგენის გვიანეს ოპერა „რუსლან და ლიუდმილა“. მომღერალთა შესახებ ჟურნალში გვამცნობს ანსტრუჩი, რადგან ოპერის მღერავთა კრებულად, რაც ჩვეულებრივი მოვლენაა, რაც არტისტთა უნარი საზოგადოების წინაშე გამოდის. საზოგადოებრივი ადგილისა, რომ სოციალური მომღერალს, რომელთა შესახებ ამოაბდნენ, — პირველად გამოდის სენსიტივა — კარგი ხმები აქვთ, მკაფიოდ ქნის ბაობიუგას (კლარატურული სონანო), სანტინკოს (გონტრალტო) და ბან მისილიას (ტენორი), მაგრამ მათ სიმღერის უნარი და სენსიტივობა გამოდის სრულიად არ კრებულად. სასოგადოების მოყვანი შუალ რეკრეაციის ბანი საიანოვი (ფანია). ბენედიქტის (რუსლან) შესახებ ის თქმის, რომ მისი ბასური ბარიტონი დაბალსა და სანადა ფარდებში სკამად შეკეთრია და სანადა, მხოლოდ მაღალ ფარდებში ხაჯებად მღერავი. ამასთან სმას არ კრებულა მკანასრულობა, სიგნალები კარგია მათი სელონების ფორტარობა ბანი კოლინკინი. დიდებული უკრები „რუსლანის“ როგორც უფროსად იქნა აღსრულებული, მხოლოდ ცალცალკე ადგილები იქნებულა უნდადებს, მოდისიის იერი კი სრულიად არ კრებულა. ამასთან ოპერის სხვა მსახიობი ჰინგეს ძაღან აჭანგინადა, რის გამოც მისივე მორაობა, სიღრმისეული კარგობადა. სორა და ორკესტრი სკამად დიდია, საჯეტისც არაუშავს.

წარმოდგენის დიდალი ხალხი დაესწრო, არც ერთ ბილეთი არ დარჩა გაუყიდელი.

ლეკია

(პეტერბურგის დეპუტატი სააგენტოსაგან) რუსეთში 15 სექტემბერი.

ფაფა. გაიფინენ ქალაქის ვანის ქარხნის მუშები და მუშაობები.

სეგნტობა. მომღვირის ხალხის განხრები დროს აღმოაჩინეს ხელის ბუღეობებზე, ორსამდე თოდის და რევილ. ბარტონა და გასაგზავნად დაშინებული ყუმიბარები. 10 სექტემბერს დაბარებულ ბუღეობა ვარდა დაბარებულს, რევილზე თანამაზრე შილდვის ქალი შეიღვი.

16 სექტემბერი.

ადესა. 14 სექტემბერს ქალაქის სხვა და სხვა ნაწილში სრულა იყო. მაზარნი ქუჩაზე მოჭლეს ერთი გბრაელი, ხერხონის ქუჩაზე დასჭრეს შემთხვევით მიმავალი ორი დედაკაცი. ბოღგარის ქუჩაზე დასჭრეს მიმავალი დედაკაცი, დამის დარჩის ცალი. პოლიცია მოვიდა და წესებრება აღადგინა.

ვარსა. მოლოტოვის და მენკლის ქუჩის ბოლოს ორნანი განყოფილების მოხელეები ჩაუსადრდნენ ასაღვანათა ერთ რაზმს, რომელსაც ტერორისტული საქმის ჩადენა სურდა. გამართა სრულად. დაჭრა შემთხვევით გამგლევი ორი ქალი და ერთი ბავში. ერთი მორტ-განზრან-ხელთაგანი დააბარებულს.

მისი. შეიპყრეს 11 კაციანა შემდგარი მმარვათა ბრძოლ, რომელიც ტიუკალანსკისაკენ მიემართებოდა. შეპყრების დროს დაიჭრა ერთი პოლიციელი მმარველთაგან ერთი მძიმედ დაიჭრა, მეორე მსუბუქად.

პეტერბურგი. უმაღლესის (რანგით ერთის წლით კიდევ განგრძეს გალიონრებულ დავის წესები ქალაქ ხერხონსა და ხერხონის მარხამი, ყაზანსა და იმის მიდამოებში და ურალსკი.

რადგან ორ კლასიან სავ. სამრველ სკოლებში პრეტორია გააფართოვებს, მიწად მოწესრიგების მთავარმა სამართველმ შესაძლებლად სენდ ორ კლასიან სამრველ სკოლებში კურს დაითავრებულნი მიიღონ ხელმე დაბალ სატყელ სკოლებში.

სიზრანი. სოფ. კომაროვკაში ვიდავ უენობებმა თავის მამულში მოჭლეს შემამულე ნახაინი და მძიმედ დასჭრეს მისი მიღრავი შიშინი.

ლოპი. ფედოროვის სართავ ქარხანაში გაიფინენ. მუშებს ანგარიში გაუხრდრეს.

გეტყობინებენ. ვანსურის მარხის დენკოვსკის ქარხნის უფროსი ბოლივიელი ერთ ბორტ-მქმედს ხადრავდა. ბორტ-მქმედმა ბოლივიელი მოჭლა.

გეფი. საჯურ წაგანსკის მახლობლად შეიარაღებულთა ბრძოლა მოჭლა საარყე დუქნის ფულის ამკრევი, მეტრე და ორი დარჯი სალდათი.

გეტყობინებენ. ხადგურ ონიზვარის-ზე უფროსი მოჭლეს სტრუნიკი.

სარაპული. ვორტინის ქარხანაში ქუჩაზე მძიმედ დასჭრეს ბოლივიელი.

ვარსა. გამორკვა, რომ დილით აღმჩენილი მეთქმულმა მიმართული იყო სამხედრო სასამართლოს წევრის გენერალ-მარხის გენერალის მიმართ. შეიპყრეს ორი ასაღვანათა (19—21 წლისა).

პეტერბურგი. ქაბ. საბჭოე ვიწერი სენატორი ხარტილი დაინიშნა სახელმწიფო კანტროლიორად.

ადესა. გენერალ-გუბერნატორმა სამი თვით დააბარებრა „მოდოდაბა ვოდია“-ს პარტიის 17 წევრი.

პეტერბურგი. საერო განათლების სამინისტრომ ადგენს ოთხკლასიან საშუალო სასწავლებლის გეგმას. ამ სასწავლებელმა უნდა მოამზადოს სამედიკალე სასწავლებლებში კურს დამთავრებულნი უნივერსიტეტის სასწავლებელთა შესახებ სახ. სათათბირის წარუდგენს. სამინისტროს აზრად აქვს ხელის გახსნისათანავე მდგომარეულს განსნას ბევრი რეპორტი სასწავლებელი. მართლ ვიწერი ოლქში ხსნია 600-მდე სასწავლებელი.

გეტყობინებენ. 15 სექტემბერს ხადამთი ინგარტის სახლის გზებში ორმა მძარცვებმა ფული წაიღეს. მადამიდან დაბრუნებულ კახის. გაქცეულს მგრეკავებს წინ შეეხება უნის უდამხედველი, რომელმაც შეპყრება მიინდამა, მაგრამ მათ ესრულეს და მოჭლეს.

სეგნოლოპოლი. 15 სექტემბერს დილით სამი უენობი, აფერის ტანისამობი გამაწყობილი, შევიდა ბრეტსკი ბოღკის ერთ რტრის სამორტო დოანში. უენობი განუგრადეს ჯარის კავებს, რომ აფიგრები დაბარებულნი არიან, რტრის უფროსი მოჭლეს, აფედით და აფიგრებს უშველით, რფა აფიგრებმა ეს ამბავი შეიტყვეს, ხაქმად ეწლში გამოვარდნენ, მაგრამ უენობი სრულა ასტრეს. დასჭრეს. ბარტონის უფროსი ბოლივიელი და რტრის უფროსი ნივიოვი. ბორტ-მქმედნი კრებს ენენ და მიმბღნენ. თუმცა გამოდევნენ, მაგრამ აბოლ, ეჭვი რამდენსამე გავსა მიტანეს და დააბარებულს.

17 სექტემბერი.

გამენე-პოლონი. ბაღტის მარხის სეგტმანოვკაში დაიწყო აგრული მოძრაობა. მოვიდა მარხის უფროსი ახი კანაკით.

სარაპული. ვორტინის ქარხანაში ქუჩაზე მძიმედ დასჭრეს ბოლივიელი.

ვარსა. უფროსის ქუჩაზე ბრძოლა შევირბა. თავდასხმას აპირებდნენ და მეთაური რევილზე რებს უნებდა. უნებდად ერთი რევილზე გამოვარდა და ერთი ბორტ-მქმედი მოჭლა, სხვები გაიფინენ. ორი კაცი შეიპყრეს.

სამხედრო სასამართლომ ვარსა 30 კაცის საქმე და ყველას სხვა და სხვა ვადით კატრგა მიუხაჯა. მათ ბოღგართის მებრძოლ რაზმ „ბოღგეარიატმ“ მონაწილეობა მმრადებდა.

გეფი. 15 სექტემბერს არყის დუქნის ფულის ამკრევის თავდასხმის დროს მოჭლეს სალდათი და ფულის ამკრევი, ხოლმე მეტრე და მეორე სალდათი ცოცხალია. ფული უკლებლადაა.

ა რ ე ვ ე ნ ე ბ ი

პეტერბურგი. 15 სექტემბერისთვის წერილ მემამულეთა მერ არხულთ მიემარტა 422 რწმუნებული: 1 ოქტომბრისტი, 15 კადეტი, 4 ს. - დემოკრტი, 1 მშვიდობიან განხლების პარტიისა, 139 ნაროდვეცი, 1 თავის თავს მანარქისტად მაღარებელი, 44 მემარჯვენი, 4 წომიერი, 3 მემარცხენი, 162 უმარტიო, 43 უენობი.

მუშების მიერ არხულს მიემარტა 55 რწმუნებული: 28 ს. - დემოკრტი, 1 ხედრევილიუფიერი, 4 მემარჯვენი, 2 ხომიერი, 1 მონარქისტი, 10 უმარტიო, 4 უკიდურესი მემარცხენი, 5 უენობი.

გლეხების მიერ არხულს მიემარტა 883 რწმუნებული: 3 „რუსთა კავშირის“ წევრი, 2 ოქტომბრისტი, 19 ოქტომბრისტი-ბის თანამაზრე, 20 კადეტი, 5 ს. - დემოკრტი, 1 ლტრევილი ნავიანლისტი, 8 ლტრევილი რევილმისტი, 1 კანაპიან რუსთა კავშირის“ წევრი, 135 მონარქისტი, 178 მემარჯვენი, 2 წომიერი, 273 უმარტიო, 18 მემარცხენეთა თანამაზრე, 2 უკიდურესი მემარცხენი, 173 უენობი.

16 სექტემბერისთვის გლეხებს მიემარტა 2439 რწმუნებული: „რუსთა კავშირის“ წევრი 19, წეს-რების პარტიისა 1, ოქტომბრისტი 20, კადეტი 14, ს. - დემოკრტი 7, ს. - რევილიუფიერი 7, შრომის ჯგუფისა 4, მათი თანამაზრე 4. ლატობთა

რევილმისტი 33, ნავიანლისტი 60, ნაროდვეცი 34, ბოღგართის კლერკალურს პარტიისა 1, უენობი 264, უმარტიო 951. მონარქისტი თვის თავის მაღარებელი 95, მემარჯვენი 583, წომიერი ბრევილისტი 73, მემარცხენეთა თანამაზრე 3, უკიდურესი მემარცხენეთა თანამაზრე 5, მემარცხენი 194, ციტრელი ბრევილისტი 66.

წერილ მემამულეთ მიემარტა 2642 რწმუნებული: 52 „რუსთა კავშირის“ წევრი, 1 რუსთა კავშირისა, 36 ოქტომბრისტი, 66 კადეტი, 2 სოფ. - დემოკრტი, 143 ნავიანლისტი, 277 ნაროდვეცი, 2 უკიდურესი, 384 უენობი, 661 თავის თავს უმარტიოდ მაღარებელი, 620 მემარჯვენი, 338 მონარქისტი-ბის მემარცხენი, 53 წომიერი, 12 კონსტიტუციონალისტი, 34 ბრევილისტი, 54 მემარცხენი, 7 მემარცხენეთა თანამაზრე.

მუშებს მიემარტა 220 რწმუნებული: 1 „რუსთა კავშირის“ წევრი, 25 ს. - დემოკრტი, 1 შრომის ჯგუფისა: 46 ნაროდვეცი, 3 ბოღგელ სოციალისტთა პარტიისა, 44 უენობი, 95 თავის თავს უმარტიოდ მაღარებელი, 10 უკიდურესი მემარჯვენი, 7 მემარჯვენი, 15 წომიერი, 1 მონარქისტი-ბის მემარცხენი, 24 მემარცხენი, 18 სოციალისტი.

უ ც ხ ი ე თ ი

15 სექტემბერი.

შენა. ვიანგის პროვინციის ხაზრეთ ნაწილიდან იუწყებიან, ბოქსერების მოძრაობა დაიწყო. სოფ. იავრთში მოჭლეს ქრისტიანი. კამუფლეში დასწვას იტალიელი მფრაველი და მისი მფრავი ლარისტის ხალხი. მისი მფრავი ვიანგეში გაიქცენ და იქიდან შველა მითხოვეს. მისი მფრავი ამბავი მოხსენიდა ხაფრანკეთის ვლეს.

მონელო. აგადში წავიდა პრეფექტი, რომ ხელმძღვანელობდა გაუქმის დაზარალებულთა მშველელებს, რკინის გზით მიმსხლა შეწყვეტილია; ნახვარზე მეტი ჭინარულია განადგურებულია. წყალი გლეხებზე. ახეთი წყალდიდობა 1858 წლის შემდეგ არ ყოფილა.

კონანტი. ბუჩაქში გვესმის იმსხვერბლა რამდენიმე ახი ხალხი, ბევრი ნავი და სიდი, ამომბენ გვესმის მაღალ არის წავიებული. მიწურად სახელებენ ლიკინის (ბაი) მოსავრეველ ახალ სადგურების დაარსებას. კონანტში ვაჭრებმა შესწყადა. გვესმის ზეთის საწყისი მოჭლა და სამინილა იფეთქა. ახამდე კაცი დაიღუპა. ქალაქში მარცვა გლეჯა დაიწყო. ინგლისის საგლხოს საკანონირო ვემის „რემინი“-ს მუხდავრებმა იფავეს. უენობელები უზრუნველყოფილნი არიან.

17 სექტემბერი.

უილინი. (დასავლეთ ვიგინია). ბელგრის მახლობლად ჩიკაგოდან მომავალი ჩქარი მატარებელი დაეჯახა საქმელის მატარებელს. 15 კაცი მოკვდა. ბევრი დაიჭრა.

რედაქტორ-გამომცემელი
ე. ავალიშვილი.

განსხვავებანი

დენილი-გამოცემული წიგნები:

1. „პირველ დწყებითი ღარიგება სალთო სკულის სწავლებათა“. ამ წიგნში ოთხი განყოფილებაა: ა) ლოცვები, ბ) ძველი და ახალი ილქის საღვთო ისტორია, გ) მოკლე კატეხისი (და) სწავლა ღვთის მახებრებაზე. ეს წიგნი მიღებულია სასწავლო წიგნად (УЧЕБНИКОМ) იმერეთის ეპარქიის სამრევლო სკოლებში; ხმარობენ ზოგ სამოქალაქო და სამინისტრო სკოლებში, ღირს 20 კაპ.
2. „გზა ცხოვრებისა“, 30 კაპ.
3. „პოპულარ ვაგიშვილი“, 50 კ.
4. „მესამე ოქრო“, 5 კაპ.
5. „ქრისტიანობა და დემოკრტია, ქრისტიანობა და სოციალიზმი“, ნათარგმნი პროფესორის ანატოლ ლერუა ბოლიეს წიგნიდან, 15 კ. ეს წიგნი იყიდება ტფლისში: წ. კ. გ. საზოგადოების წ. მალაზიაში; ქუთაისში ვ. ბევენი-შვილის წ. მალაზიაში. გაურეე ადგილებთან შეიღობა დაბარება ამ აღრესით: **კუთაის-პროტოიერიუ ნესტორუ კუბანეიშვილი**, ფოსტის ხარჯი მყიდველისა. წიგნების მალაზიებს და სოფლის მახელებლებს, ვინც ნაღდ ფულზე დაიბარებს არა ნაკლებ ათი მანეთის წიგნის, დაეიშობა 20% (3—კვ.—3)

თელავში გაურკვევით ხმა, ვითომც თელავის პირველ სამარხ კასანს მოეგოს ოცი-ათასი თუმანი. პატივი მაქვს ვაცნობო წყევრებს, რომ ეს ამბავი ტუფილია, კასან არავითარი მომგები ბილიეთი არა აქვს; აქვს მხოლოდ უპარალი ხუთ თუმანიანი სერიები ასი თუმნისა. (3—გ.—3) **კასანს გამეე ა. სადგავაოე.**

გაგვიგა

საყოველთაოდ აცხადებს, რომ მდგომარე წლის 17 სექტემბერს დასსსნი ორი ადგილი ი. ნ. ანენლოზოვის სასწავლო დასტრუქტურის ტიფლისის მკვიდრ მოსწავლეთათვის. ამ სტიპენდიების წესდების თანამად, ერთი ადგილი ეკუთვნის ვაჟთა პირველ გიმნაზიაში მოსწავლე ქართველს, ხოლო მეორე—ვაჟთა მეორე გიმნაზიაში მოსწავლე რუსს.

ვისაც სურს შეხედოს ეს სტიპენდიები, უნდა თხოვნა წარმოადგინოს ტფ. ქალაქის გამგეობის მეორე განყოფილებაში არა უგვიანეს მდგომარე წლის 25 სექტემბრისა. უნდა წარმოადგინოს აგრეთვე დაბადების მოწმობის ასლი და ზემო დასახლებულ სასწავლებელთა მთავრობის მოწმობაც, რომ მოხონებული ნამდვილად იმ სასწავლებელში სწავლობს. უამ დოკუმენტებოდ თხოვნა არ განიხილება. (3—ნ.—3)

1—2 მან. აიღებს მსურველი ღირსი.

საქირი

თანამშრომელი ორცხვე სქესისა

სასწავლო საშუალოების წევრ მსწავლელ-მსწავლელ მანქანაზე. რისამე წინაწინე ცოდნა საჭირო არ არის. მანქანის მნიშვნელობა არ აქვს. საქონელს ჩვენ თვითონ ვვიდით. პირდაპირ უფასოდ უგზავნი.

პირველი ძაქაქს. ანხანაბობა

მსწავლელ-მსწავლელ მაშინებისა შინაურ წარმოებისთვის.

ადრესი: Тифлиς, Верхний спускъ 1 № 5. (100—71—62)

წერა-კითხვის საშუალოების მალაზიაში

ილია ჭავჭავაძის ბიუსტი

ფანი 1 მანეთი

წმინდა მოგება გადამებულია ილია ჭავჭავაძის ფონდისათვის. (3—ნ.—2)

პასუხს ვაგებთ საქონლის სიკარგისათვის!

კალმუბისა

და სხვა რეზინის საქონლისათვის

უმაღლესი ჯილდო

(GRAHD-PRIX)

პარიზის გამოფენაზე მიესაჯა რუსეთში მხოლოდ „რუსეთ-ამერიკის სარეზინო მანუფაქტურის ამხანაგობას“, რომელიც დაარსდა 1860 წელს.

სოხვედ მუშტარს რეზინის კალმუბის ყიდვის დროს ყურადღება მიაქციოს ზეკეს ძირზე, განსაკუთრებით ამხანაგობის დაარსების წელიწადს „1860“ და სიტყვა „ს. პეტერბურგს“, რომელიც წითლად არის შემოვლებული.

ნარდლ საქონლის ვაჭრობა ხდება სავაჭრო სახლში

ლეოპოლდ ნეიშელერ

პეტერბურგს, მოსკოვს, რიგას, ოდესსს, კატერინბურგს

ტფლისში

დონის რესტოვს, სკოვას, ირკუტსკს, კიევის და ტშენკოში

აქვე ნარდლ იყიდება უახსაცხელი პეტერბურგის საქიანიკო წარმოების ამხანაგობისა. (100—62)

იქვე სასწობი რუსეთისა და სასღვარ-გარეთელ ტყვისა.

